

O ÚSMEVE NAOPAK

Už pol roka pred Vianocami je v továrni na hračky vždy plno práce. Kontrolujú sa kolieska na autíčkach aj chvosty na hojdacích koníkov, kontrolujú sa ruky bábik a motory lietadielok. Nesmie sa predsa stať aby dieťa na Vianoce dostalo guľaté, drevené kocky alebo hranatú loptu, či nebudaj -plyšového macka bez uší.

Toho roku, keď sa stala táto príhoda však kontrolór hračiek z ničoho nič ochorel. A vtedy ho vyrobili! Koho? No predsa nášho macíka. Bol to celkom obyčajný macko, plyšový, hnedý, namiesto očí mal trblietavé sklenené korále. A predsa len sa líšil od iných mackov. Pod bielym ňufáčikom mal totiž zvláštny úsmev. Bol to totiž úsmev naopak!

Macka riadne uložili do regálu vo veľkom obchode. Ľudia okolo neho chodili, ale nikto ho nekúpil. Veď kto by svojim deťom kupoval na Vianoce smutného macka, no nie? A tak tam celé mesiace iba sedel a sedel, až ho bolel plyšový zadočok. A bol čoraz smutnejší a smutnejší. Jedného dňa však prišlo malé dievčatko a tomu sa smutného macka ulútostilo. Kúpilo si ho. A Macko sa tešil. Ale nie dlho. Dievčatko bolo bohaté a tak si hračky kupovalo veľmi často. Macíka s úsmevom naopak čoskoro zamenilo za inú hračku. Náš macko sa dostal do hračkárskeho bazáru. Tu už nemal miesto ani na polici. Celý deň ležal pohodnený v papierovej škatuli spolu s inými hračkami. Ale čas mu plynul rýchlejšie. Našiel si množstvo kamarátov - psíka s odtrhnutým uškom, bábiku Elu s vypichnutým očkom aj autíčko s pokazeným zotrvačnikom. No stále mal úsmev naopak.

Jedného dňa však do hračkárskeho obchodu neprišiel starý predavač sám. So sebou si doviedol aj mačiatko. Mačiatku sa macko veľmi páčil a všade ho naťahovalo so sebou. Macko sa s mačiatkom skamarátil a celé hodiny sa spolu hrali. Časom mackovi z tváre zmizol aj nepodarený úsmev naopak. Je síce pravda, že mu z tváre ústočká zmizli načisto, ale už nebol nešťastný. A predavač hračiek v bazáre zobral veľkú fixu a na tvár mu domaľoval úsmev od ucha k uchu!